

for, for, at der virkelig her var et Ønske om Samarbejde, en Følelse af Samhørighed i Norden, en Trang til gensidig Hjælp i Vanskeligheder. Men den Omstændighed, at vi ikke kunde fastholde det ganske rolige Standpunkt, det økonomiske Ligevægtsstandpunkt, hvor der var Tale om Prisen, tror ærede Medlemmer, at det medførte, at vi fik en særlig Tak for vor Holdning, som betød, at vi ikke blot forærede Norge Korn, men ogsaa Penge, som de ikke havde Krav paa? Tværtimod, der opstod derudaf i Norge den Fornemmelse, at vi handlede med det dyre Brødkorn og søgte at presse flest mulige Penge ud deraf, og at Nordmændene havde haft Held til at sætte os ned i vore temmelig griske Krav, skønt enhver ved, at man kunde have sat en hvilken som helst Pris paa de to Varer, ganske ens. Ja, saadan stillede Kredse, som staaar det ærede Medlem Hr. Drachmann meget nær, sig overfor dette Spørgsmaal, og det var ikke det eneste. Siden ogsaa Forholdet til Sverige er draget frem, vil jeg sige, at det samme hændte der, men det lykkedes ikke paa samme Maade, og derfor er der heller ikke kommet noget skævt i Forholdet til Sverige med Hensyn til disse Forhold. Baa de fra svensk og finsk Side er der ydet Danmark fuld Anerkendelse for dets Holdning. Det har gjort mig, som har haft saa meget med Nordmænd at gøre, ondt, at jeg aldrig har mærket noget tilsvarende fra Norge til det, man har set komme frem fra svensk og finsk Side om vor Holdning i disse Aar. Det, jeg sigtede til, var Spørgsmaalet om Smørprisen, hvor jeg havde den Opfattelse, at selv om det er gensidig Hjælp, behøver vi ikke at yde økonomisk velstillede Naboer økonomisk Bistand. Sverige og Norge havde lige saa mange Penge som vi at betale med, hvad de trængte til, var vore Varer, men de kunde betale, hvad det kostede, og vi krævede ikke nogen Sinde noget som helst for meget. Jeg ved ikke, om jeg kan faa Tilslutning til det fra de Landbrugsrepræsentanter i denne Sal, som er Politikere, men jeg ved, at jeg kan faa Tilslutning fra de Repræsentanter, som forhandlede som Andelsvirksomhedernes Repræsentanter i den Tid, naar jeg siger, at jeg for mit Vedkommende støttede den Betragtning, at man ikke skulde have Lov til at anlægge et sentimentalt Følelessynspunkt ud fra den Betragtning, at det, vi havde at sælge, var Næringsmidler, og der ved tvinge dem ned under den naturlige Pris, de stod i i Forhold til de Ikke-Næringsmidler, som vi modtog fra andre Sider. Vor Følelse skulde være til Stede i selve

Ønsket om at yde gensidig Hjælp og vor Villie til at yde den, men selve det forretningsmæssige skulde ordnes ganske lige- ligt. Jeg ved, at i alt Fald den højtærede Landbrugsminister var ganske enig med mig.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann aflagde ogsaa personligt Besøg hos mig, idet han udtalte et Haab om, at min Broder havde sendt mig et indstregt Eksemp- lar af en Artikel, som han har skrevet, hvorefter man maatte antage, at min Broder skulde føle Trang til at sende mig denne Artikel, og hvorved man ligesom antydede et Modsætningsforhold mellem os. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at min Broder i mig altid har en hengiven Læser, selv om jeg ikke faar indstregede Artikler sendt fra ham af det, han skriver, og at jeg altid læser det, han skriver, med Interesse, undertiden ikke med fuld Tilslutning, men ved denne Lejlighed med fuld Tilslutning. Men siden et saadant Modsætningsforhold er forsøgt etableret, vil jeg gerne nævne for det ærede Medlem Hr. Drachmann, at jeg antager, at der er i hans Besiddelse et af Holger Drachmann indstregt Eksemp- lar af „Politiken“ for April 1906, hvori er trykt en Valgsang for det radikale Venstre ved Valget i 1906, en fyrig Valgsang for denne „Overfladebevægelse“, som det ærede Med- lem talte om. Det ærede Medlem Hr. Drachmann bringer mig altid, naar jeg ser ham, hans uforlignelige og uforglemmelige Fader i Brindring, derfor føler jeg trods alt ogsaa i Modsætningsforholdet en virkelig Sympati for det ærede Medlem, men naar jeg siger dette, føjer jeg dertil, at blandt alle Holger Drachmanns Indfald er det ærede Medlem det originaleste. (Munter- hed). Ja, det er han. Jeg ser den kongelige Gestus, hvormed han slyngede et Paradoks ud i Verden, i dette Tilfælde det Paradoks, som hedder Povl Drachmann. (*Drach- mann*: Det er langt ude). Det er en Ven- lighed til Tak for en overflødig Henvendelse vedrørende Forholdet mellem to Brødre.

Det ærede Medlem Hr. Samuelsen talte i Gaar om Færøerne, og jeg gjorde i en kort Bemærkning Rede for, hvad der i en kort Bemærkning kunde siges, men jeg erklærede straks, at jeg vilde gøre nogle yderligere Bemærkninger til det ærede Medlem. I Svaret paa min korte Bemærk- ning sagde det ærede Medlem Hr. Samuelsen igen, at det tidligere ærede Medlem af Landstinget Hr. Patursson havde været i det radikale Parti eller i Valgforbund med det radikale Parti. Jeg har oplyst det ærede Medlem Hr. Samuelsen om, at Hr. Patursson var i Valggruppe med os en Gang, men ikke